

Den første Sag paa Dagsordenen var: Forelæggelse ved Finantsministeren af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1872 til 31te Marts 1873.

Finantsministeren: Det Spørgsmaal, som ved Overveieisen af vor Finantsstille Tilstand i Finantsaaret 1872—73 maas træde i Forgrund, er Spørgsmaalet om Indløsning af de Kreditbeviser, som bleve stiftede ved foreløbig Lov af 1ste August 1870, saaledes som denne senere blev stadfæstet af Rigsdagen. Det vil være i Dhrs. Erindring, at det nævnte Gæld, som derved blev skabt, udgjorde et Beløb af 3 Millioner Rigsdaler. Det vil ligeledes være i Dhrs. Erindring, at vi, da vi i förrige Session forhandlede Sagen sammen, havde det Spørgsmaal fremme til Overveieise, hvorledes man skulde stille sig, naar Tællin blev om at indløse disse Kreditbeviser, idet de nemlig, som det vil erindres, forfalde i næste Finantsaar, og det altsaa vilde være af Interesse at kunne danne sig en Forestilling om, hvilke Midler der vilde staa til Raadighed for Finantserne til at præstere denne betydelige Udbetaling med. Vi bleve imidlertid entge om, at det vilde være mindre heldigt under de da givne Forhold i denne Henseende at tage nogen Beslutning; vi saa, at der var flere Veie aabne, imellem hvilke man kunde vælge, men vi erkjendte tillige, at det vilde være uklogt allerede paa den Tid at foretage dette Valg. Det har ogsaa vist sig, at denne Afgjørelse var rigtig, thi Finantsforholdene have i det halve Aar, der siden er forløbet, forandret sig ikke lidet, saaledes at det nu er langt lettere at se, hvad der vil være det Fordelagtigste for Finantserne, end det dengang vilde have været. De forskjellige Maader, som man kunde benytte, bleve allerede dengang drøftede af os, og vi saa da de Ulemper, der vare forbundne med dem. Det, der væsentlig har forandret Situationen, er, at der efter den Tid er indtraadt fredelige Forhold i Europa, og som Folge deraf, som ogsaa af forskjellige andre Forhold, have Statspapirenes Pris hævet sig saameget, og Afsetningen af dem til

rimelige Priser er bleven saameget lettere, end den var dengang, at det nu vistnok vil staa klart for de Herrer, naar de overveie denne Sag nøiere, at den rigtigste Fremgangsmaade for os nu vil være den, at benytte Reservecapitalen til Indløsning af disse Kreditbeviser. Der er i de trykte Anmærkninger til Finantslovsforslaget gjort yderligere Rede for disse Grunde, og jeg antager, at de Herrer, naar de have overveiet Sagen nøiere, ville finde, at disse Grunde ere fyldestgjørende. Der bliver altsaa Spørgsmaal om en Indtægt paa Finantsloven af 3 Millioner Rigsdaler, som skulde tilvejebringes ved Realisation af Reservecapitalens Beholdning. Denne Sum er meget stor, og jeg vilde have Betænkelighed ved at foreslaa Rigsdagen at realisere saa meget, dersom det ikke var en Omstændighed, der lettede dette ikke lidet, nemlig den, at af disse 3 Millioner have vi næsten den ene Million i Behold. De Herrer ville erindre, at da vi henimod Slutningen af Finantsaaret forhandlede Sagen, stod det saaledes for os, at det var nødvendigt indtil videre at bevare en Million af de udstedte Kreditbeviser, som endnu ikke vare udgivne, eftersom det nemlig var at befrygte, at det Finantsaar, hvori vi dengang vare, sluttede af med en Underbalance. De Herrer ville nemlig vide, at det var meget vanskeligt for ikke at sige umuligt, paa det Tidspunkt, hvorpaa vi dengang befandt os, med nogenlunde Sikkerhed at forudsæ, hvorledes Regnskabsafslutningen vilde stille sig. De ville erindre, at vi havde en meget streng og langværig Vinter, og at der som Folge deraf vist var god Grund til at befrygte, at den vigtigste Statsindtægt, nemlig den, der indkommer gennem Tolden, vilde flyde endel sparsommere end ellers sædvanligt paa denne Aarstid; men dernæst var det ikke muligt at forudsæ, hvor meget der vilde kunne blive sparet paa Finantsaarets Udgifter. Der var flere af de væsentligere Udgifter, som jeg havde megen Grund til at frygte for snarere vilde blive overskredne end det Modsatte, og der var andre større Beløb, med Hensyn til hvilke hverken jeg eller vedkommende Minister havde mindste Kundskab om, hvorvidt hele den be-